

LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG
Jogi Képviselési Önálló Osztály
vezetője

KOL.92/2011/Ef.

Fővárosi Bíróságnak

B u d a p e s t

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG	
FŐLAJSTROMSZÁM	21833
KEZDŐIRATON:	
Érkezett:	2011 -04- 14
PÉLDÁNY:	
MELLÉKLET:	
FELVÉTEL:	
ELŐZETES:	

Tisztelt Fővárosi Bíróság!

2011. április 8-án az Élet és Irodalom Irodalmi és Politikai Hetilap írást közölt Kis János tollából Alkotmányozás – mi végre? III. címmel.

A szerző az alkotmányozás folyamatát elemezve az alábbiakat állapítja meg:
„Tavaly megválasztották a legfőbb ügyészt, ő 2019-ig tölti be ezt a tisztséget. *Előző hivatali ciklusa idején már bőségesen bizonyította, hogy hivatalát nem pártatlan közszolgaként, hanem megbízója kiszolgálójaként tölti be.*”

A cikk egészéből következően a megbízó alatt a kormányzó Fidesz-KDNP pártszövetség értendő.

Kis János cikkében nemcsak azt sugallja, hogy véleménye szerint a legfőbb ügyész hivatása szabályait megszegve valamely politikai párthoz kötődik, hanem ezt tényként állítja. Kinyilatkoztatja a hivatalban lévő legfőbb ügyészről, hogy szakmai tevékenysége során nem a reá vonatkozó jogszabályok alapján jár el, hanem politikai megrendeléseket teljesít.

Álláspontunk szerint a szerző kijelentése olyan – burkolt – tényállítást fejez ki a törvényesség biztosítására hivatott ügyészséggel és a legfőbb ügyésszel kapcsolatban, amely valótlan és indokolatlanul sértő. Az ügyészségnek, valamint vezetőjének és irányítójának politikai befolyásoltsággal való összefüggésbe hozása hamis látszat keltésére alkalmas, mely hátrányosan befolyásolja az ügyészi szervezet és a legfőbb ügyész társadalmi értékelését, alkalmas velük szemben a bizalom megingatására és tekintélyük csorbítására.

Széles körű sajtónyilvánosság biztosítása olyan tényállításnak, amely objektíve valótlan, sérti az ügyészségnek és a legfőbb ügyésznek a polgári jog által védett jóhírnévhez való személyiségi jogát.

A Ptk.75.§-ának (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk.78.§-ának (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.

A fenti tényállás alapján – visszautasítva a legfőbb ügyész politikai irányultságának bárki által történő feltételezését – a megjelölt jogszabályokra alapítottnan

k e r e s e t e t

terjesztek elő a Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyészsége I. rendű és Dr. Polt Péter II. rendű felperes képviseletében az IRODALOM Lap és Könyvkiadó Kulturális Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság (felelős kiadó: dr. Kovács Zoltán ügyvezető igazgató) kiadó I. rendű, dr. Kovács Zoltán főszerkesztő II. rendű, Kis János szerző III. rendű – 1089 Budapest, Rezső tér 15. – alperesek ellen.

A Ptk.84.§-a (1) bekezdése a)-d) pontjai alapján kérem, hogy a tisztelt Bíróság szíveskedjen

- megállapítani a jogsértés megtörténtét;
- eltiltani a jogsértőket a további jogsértéstől;
- kötelezni az alpereseket a felperesek részére megfelelő módon történő elégtétel adására, hetilapjukban olyan nyilatkozat tételére, melyben az ítéletben megállapított jogsértésért sajnálkozásukat fejezik ki, és azért elnézést kérnek, továbbá arra, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését sajnálkozásuk kifejezésével saját költségükön 15 napon belül tetessék közzé az MTI-n keresztül.

A Ptk.84.§-a (1) bekezdésének e) pontja alapján kérem, hogy a tisztelt Bíróság szíveskedjen egyetemlegesen kötelezni az alpereseket az I. és II. rendű felperesek részére 1.000.000.-Ft – 1.000.000.-Ft (Egymillió-egymillió forint) nemvagyoni kártérítés megfizetésére.

Az I. rendű felperes továbbá a Ptk.84.§-ának (2) bekezdése alapján közérdekű célra fordítható bírság kiszabása iránt is keresetet terjeszt elő, mivel a közvélemény befolyásolására alkalmas, az igazságszolgáltatás egészére kártékony, súlyosan felróható magatartás egyébként indokolttá teszi e további szankció alkalmazását is figyelemmel arra, hogy e szankció elsődleges célja a megelőzés.

Az objektív jogkövetkezmények tekintetében – álláspontom szerint – további bizonyítás lefolytatása nem szükséges.

Előadom, hogy az általános személyiségi jogi perekben az állandó bírói gyakorlat alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság által a sajtó-helyreigazítási perekre kidolgozott kollégiumi állásfoglalásokban lefektetett vizsgálati szempontokat.

Ennek megfelelően a PK.13. számú állásfoglalás alapján keresetindításra az jogosult, akinek személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével, vagy egyéb módon – utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető.

Az állásfoglalás indokolása szerint a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve, ha a védelem – jellegénél fogva – csak magánszemélyeket illethet meg [Ptk.75.§ (2) bek.].

A sajtóközleménnyel érintett alkalmazott, tag, tisztségviselő személyesen kérhet helyreigazítást akkor is, ha a sérelem egyébként a munkakörével, feladatkörével kapcsolatos. Ez azonban nem zárja ki, hogy a munkáltató a saját nevében is helyreigazítást kérjen, ha a sajtóközlemény a jogi személyt is sérti.

Az Alkotmány 51.§-a szabályozza az ügyészség alkotmányos jogait. E szerint a Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze és az ügyészség gondoskodik a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogainak a védelméről, valamint az alkotmányos rendet, az ország biztonságát és függetlenségét sértő vagy veszélyeztető minden cselekmény következetes üldözéséről. Az ügyészség törvényben meghatározott jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben, képviseli a vádat a bírósági eljárásban, továbbá felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett. Az ügyészség közreműködik annak biztosításában, hogy mindenki megtartsa a törvényeket. Törvénytértés esetén – törvényben meghatározott esetekben és módon – fellép a törvényesség védelmében.

Ismert a felperesek előtt a közszereplők magasabb szintű kritika - tűrés kötelezettsége.

Ugyanakkor annak állítása, hogy az I. rendű felperes első számú vezetője „hivatalát nem pártatlan közszolgaként, hanem megbízója kiszolgálójaként tölti be”, nemcsak messze meghaladja az említett tűrés kötelezettséget, sértve ezzel a II. rendű felperes személyhez fűződő jogát, hanem súlyosan sérti az I. rendű felperes jogi személy jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát is.

Álláspontunk szerint nem vitatható a felperesek tekintetében a jogsértés, hiszen annak állításával, hogy az a szervezet, amelynek gondoskodni kell az állampolgárok jogainak védelméről, az alkotmányos rend, az ország biztonságát és függetlenségét sértő, vagy veszélyeztető minden cselekmény következetes üldözéséről, olyan vezető irányítása alatt áll, aki politikai megrendeléseket teljesít „megbízója” felé, kimeríti a jóhírnév polgári jogi védelem alatt álló megsértését.

A keresettel érintett megállapítás a törvényesség biztosítására hivatott felperesekkel kapcsolatban valótlán, és mind az I. rendű jogi személy felperesre, mind a II. rendű természetes személy felperesre nézve indokolatlanul sértő; mindkét felperes tevékenysége tekintetében hamis látszat keltésére alkalmas, mely hátrányosan befolyásolja a felperesek társadalmi megítélését, alkalmas velük szemben a bizalom megingatására, tekintélyük csorbítására. Az alperesekkel szemben ezért az elszenvedett sérelem kompenzációjaként indokolt – álláspontunk szerint a keresetben érvényesített mértékű – nemvagyoni kárpótlás.

A bírói gyakorlat szerint azt, hogy a sérelemmel okozati összefüggésben olyan hátrány is keletkezett, amely indokolhatja a nem vagyoni kárpótlás megítélését, esetenként köztudomású tényként a bíróság külön bizonyítás nélkül is valónak fogadhatja el (BH 2002/135., BH 2002/178.).

A szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen résztvevő személyek esetében. Az állandó bírói gyakorlat az újságírókat, a közírókat, publicistákat egyértelműen ebbe a személyi körbe sorolja.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. §-ának (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét. A (2) bekezdés alapján a sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. Ugyanakkor a 2011. január 1-jén hatályba lépett Smtv. a 4.§-ának (3) bekezdésében kifejezetten rendelkezik arról, hogy sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével.

Erre figyelemmel – a felperesek álláspontja szerint – az alperesek jogsértő magatartása személyiségvédelmet alapoz meg.

A bíróság hatásköre a Pp.23.§-a (1) bekezdése g) pontján, míg illetékessége a Pp.30.§-ának (1) bekezdésén 40.§-ának (3) bekezdésén alapul.

Az I. rendű felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv.5.§ -a (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentesség, míg a II. rendű felperest az Itv.62.§-a (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyi illeték-feljegyzési jog illeti meg.

Csatolom az I. rendű felperes illetékmentessége tekintetében a szükséges nyilatkozatot, valamint a II. rendű felperestől a képviselőlet ellátására vonatkozó meghatalmazást. Mellékelem továbbá a keresettel érintett lapszám másolatkivonatát.

Budapest, 2011. április 11.

Tisztelettel,
a Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyészsége I. rendű
és

Dr. Pólit Péter II. rendű felperesek
képviselőletében:

Timár Anikó

Dr. Timár Anikó

Fővárosi Bíróságnak**Budapest**

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐÍRATOK	
Érkezési 2011 -04- 14	
PÉLDÁNY	
MELLÉKLET	
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓÍRATOK	

K e r e s e t e

a

**Magyar Köztársaság Legfőbb
Ügyészsége I. rendű
és**

**Dr. Polt Péter II. rendű
felpereseknek**

az

**Irodalom Kft. I. rendű
dr. Kovács Zoltán II. rendű
Kis János III. rendű
(1089 Budapest, Rezső tér 15.)
alperesek ellen**

személyhez fűződő jog
megsértésének megállapítása és
kártérítés megfizetése iránt

a **Fővárosi Bíróságon**

indított perében

5 példányban + melléletek

Fővárosi Bíróság
19.P.21.833/2011/4.

A beadványokban erre a számra kell hivatkozni.

Ezt az idéző végzést a megjelenéskor fel kell mutatni.

IDÉZŐ VÉGZÉS

Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyészsége és társa felpereseknek Irodalom Lap- és Könyvkiadó Kulturális Szolgáltató Kft. és társai alperesek ellen jó hírnév megsértése miatt indított perében a bíróság a hátoldalon ismertetett törvényes következmények terhével felhívja a feleket, hogy

2011. évi december hó 15. napján 8 óra 30 perckor -

a bíróságon, **Bp., V. Markó utca 27. II. em. 43.** alatt a per első tárgyalására jelenjenek meg. Ha nem személyesen jelennek meg, csak az 1952. évi III. törvény 67. §-ában megjelölt meghatalmazottal képviseltethetik magukat. Az ügyre vonatkozó okirataikat a tárgyalásra hozzák magukkal.

Az alperesnek a keresetre 15 nap alatt / legkésőbb a tárgyaláson nyilatkoznia kell, és elő kell adnia a védekezésének alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait. Az ügyre vonatkozó okiratait pedig be is kell mutatnia. Nyilatkozatát ennél a bíróságnál már a kitűzött határnap előtt is benyújthatja, továbbá ennél a bíróságnál, illetve a lakóhelye vagy a munkahelye szerint illetékes helyi bíróság előtt félfogadási időben jegyzőkönyvbe mondhatja (1952. évi III. tv. 94. és 126. §-a).

Budapest, 2011. június 8.

dr. Pataki Árpád s.k.
tanácselnök

A kiadmány hitelül:

LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG
Jogi Képviselési Önálló Osztály
vezetője

KOL.92/2011/Ef/3-I.

Fővárosi Bíróságnak

B u d a p e s t

Tisztelt Fővárosi Bíróság!

A Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyészsége és társa felpereseknek az IRODALOM Lap és Könyvkiadó Kulturális Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság és társai alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt **19.P.21.833/2011.** szám alatt folyamatban lévő perében az alperesek 2011. november 26-án kelt előkészítő iratára az alábbi

é s z r e v é t e l t

terjesztem elő:

A keresetet I. rendű és III. rendű alperesek ellen változatlanul fenntartom az alkotmánybírósági határozatok, a strasbourgi gyakorlat ismertetését és a közéleti vitákra történő utalást tartalmazó alperesi előkészítő irat ismeretében is.
A II. rendű alperes tekintetében a munkaviszony bejelentésére vonatkozó alperesi közlésre figyelemmel a keresettől elálllok, a II. rendű alperes vonatkozásában kérem, hogy a tisztelt Bíróság szíveskedjen a rész-permegszüntetető végzést meghozni.

1. Az Alkotmánybíróság jelen perre irányadó határozatai

Az alperesek az előkészítő iratban az alkotmánybírósági határozatok azon kitételeit idézik, melyeket alkalmasnak ítélnék a kereset elhárítására.
E körben ugyanakkor azt is meg kell említeni, hogy a szólás- és sajtószabadság nem korlátlan alapjog. A véleménynyilvánítástól, a nyilvánosságtól megóvandó értékek és érdekek különbözőek. Ezen érdekek között szerepel az állam védelmének elve, pl. az államtitokkör, a nemzeti jelképek fokozott védelme, a hatóságok és hivatalos személyek, az igazságszolgáltatás védelme, a köznyugalom védelme.

Az Alkotmánybíróság számos határozatában értelmezte az Alkotmány 61.§-át. Az Alkotmánybíróság e szabadságjognak kitüntetett szerepet biztosított az alapjogok között, megemelte a véleménynyilvánítás szabadságának védelmi szintjét.
Valamennyi alkotmányos alapjog tekintetében fontos kérdés, hogy azokat lehet-e és milyen feltételekkel megszorítani, korlátozni, kollíziójuk esetén milyen szempontok alapján kell a prioritást meghatározni. A véleménynyilvánítás, illetve az ebbe beletartozó sajtószabadság

esetén ez a kérdés kiemelt jelentőséget kap, mivel ezen szabadságjogok a plurális, demokratikus társadalom alapvető értékei közé tartoznak. Éppen ezért, a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van az alkotmányos alapjogok között. A szabad véleménynyilvánítás jogának kitüntetett szerepe ugyan nem vezet arra, hogy ez a jog - az élethez, vagy az emberi méltósághoz való joghoz hasonlóan - korlátozhatatlan lenne, de mindenképp azzal jár, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jognak valójában igen kevés joggal szemben kell csak engednie, azaz a véleményszabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni. A vélemény szabadságával szemben mérlegelendő korlátozó törvénynek nagyobb a súlya, ha közvetlenül másik alanyi alapjog érvényesítésére és védelmére szolgál.

Alperesek is idézik, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül. Vagyis az egyéni véleménynyilvánítás, a saját törvényei szerint kialakuló közvélemény és ezekkel kölcsönhatásban a minél szélesebb tájékozottságra épülő egyéni véleményalkotás lehetősége az, ami alkotmányosan védelmet élvez. Az Alkotmány a szabad kommunikációt - az egyéni magatartást és a társadalmi folyamatot - biztosítja, s nem annak tartalmára vonatkozik a szabad véleménynyilvánítás alapjoga.

Ugyanakkor a véleménynyilvánítás szabadsága - alkotmányos alapjogként - fokozott védelmet élvez, azt csak az emberi méltósághoz, a becsülethez és a jó hírnévhez való jogok védelme - mint külső korlátok korlátozhatják. (33/1998. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1998, 260.)

Az egyéni véleménynyilvánítási szabadság szubjektív joga mellett az Alkotmány 61.§-ából következik a demokratikus közvélemény kialakulása feltételeinek és működése fenntartásának biztosítására irányuló állami kötelezettség. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog objektív, intézményes oldala nemcsak a sajtószabadságra, oktatási szabadságra stb. vonatkozik, hanem az intézményrendszernek arra az oldalára is, amely a véleménynyilvánítási szabadságot általánosságban a többi védett érték közé illeszti. Ezért a véleménynyilvánítási szabadság alkotmányos határait úgy kell meghatározni, hogy azok a véleményt nyilvánító személy alanyi joga mellett a közvélemény kialakulásának, illetve szabad alakításának a demokrácia szempontjából nélkülözhetetlen érdekét is figyelembe vegyék.

Az alperesek által értékítéletnek, véleménynek, demokratikus vita részét képező közlésnek tartott, a per tárgyát képező tényállítás szerint: „Tavaly megválasztották a legfőbb ügyészt, ő 2019-ig tölti be ezt a tisztséget. *Előző hivatali ciklusa idején már bőségesen bizonyította, hogy hivatalát nem pártatlan közszolgaként, hanem megbízója kiszolgálójaként tölti be.*”

A 3/2004. (II. 17.) AB határozat kiemeli, hogy az Alkotmány maga és az Alkotmány alapján az Ütv. az ügyészség számára több, különböző típusú feladatot állapít meg. Az ügyészség három fő tevékenységi - büntetőjogi, törvényességi (vagy másként közigazgatási jogi) felügyeleti, valamint magánjogi felügyeleti - körben lát el feladatokat.

Az Alkotmánybíróság már számos esetben vizsgálta a - szélesebb értelemben vett - igazságszolgáltatás alkotmányjogi fogalmát, és az ügyészségeknek - a büntetőjogi tevékenységi körrel összefüggő feladataihoz kapcsolódóan - az igazságszolgáltatás rendszerében betöltött szerepét [például 52/1996. (XI. 14.) AB határozat, ABH 1996, 159. vagy 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101.]. A legfőbb ügyész és az általa

irányított ügyészség függetlenségének egyik összetevője az, hogy az Alkotmány 51. § (2) bekezdése alapján - jogszabályban meghatározott esetben - az ügyészség joga és kötelezettsége a vádemelés és a vádképviselet. Az 52/1996. (XI. 14.) AB határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy: „Az igazságszolgáltatásban való részvétel az ügyészség alkotmányos kötelessége” [52/1996. (XI. 14.) AB határozat, ABH 1996, 159, 161.].

Az ügyészséget tehát a - szélesebb értelemben vett - igazságszolgáltatás rendszerében az Alkotmányban meghatározott jogok illetik meg, és feladatokat köteles ellátni. Az igazságszolgáltatás rendszerén belül elkülönül a vád, a védelem és az ítélkezés funkciója. Az ügyészség közzéjáró funkciójából következően, a közzéjáró üldözendő bűncselekmények esetén a vádemelésről vagy annak elejtéséről - a magánvád vagy a pótmagánvád törvényben meghatározott eseteit kivéve - kizárólag az ügyészség dönthet; ezt a döntését más szerv - így sem az Országgyűlés, sem annak (vizsgáló)bizottsága - nem vizsgálhatja, és nem kényszerítheti az ügyészséget a vádemeléssel vagy a vád elejtésével kapcsolatos döntésének a megváltoztatására.

Az Alkotmány 53.§ (3) bekezdése szerint az ügyészi szervezetet a legfőbb ügyész vezeti és irányítja. Az ügyészség önálló szervezet, amely - a bíróságokkal szemben - bár nem önálló hatalmi ág, de önálló alkotmányos szervezet. Az Alkotmány jelenlegi szabályai szerint a legfőbb ügyész és az ügyészségi szervezet nincs alárendelve más alkotmányos szervnek. Az Ütv.20. § (5) bekezdése is megállapítja: „Az ügyészség független és csak a törvénynek, a jogszabálynak van alárendelve.” Az ügyészséget és a legfőbb ügyészt tevékenysége és feladatellátása során más szerv nem utasíthatja és csak a törvényeknek, jogszabályoknak van alárendelve. A legfőbb ügyész azonban az ügyészség (és ezzel együtt saját) tevékenységéről köteles az Országgyűlésnek beszámolni.

A legfőbb ügyésznek az Alkotmányból levezetett, az Ütv.-ben meghatározott jogkörei és feladatai vannak, melyeket önálló szervezettel és feladatkörrel rendelkező alkotmányos szervként lát el. A szabályozásban ugyancsak érvényesül az elválasztott szervek autonómiájának, hatásköreik teljes körű gyakorlása kölcsönös tiszteletben tartásának és biztosításának az elve és kötelezettsége. Az ügyészség hierarchikus alapon felépülő, szigorú alá-fölérendeltségi elv alapján működő szervezet, melynek élén a legfőbb ügyész áll, aki vezeti és irányítja az ügyészi szervezetet. E feladatának ellátásához rendkívül széles körű jogosítványokkal rendelkeznek, amelyek szervezeti függetlenségének és funkcionális önállóságának az alapjait képezik.

Abból, hogy az Alkotmányból nem vezethető le az ügyészség, illetve a legfőbb ügyész más szervnek való alárendeltsége, egyúttal az is következik, hogy a legfőbb ügyész egyetlen más szerv vagy közzéjáró méltóság által sem utasítható. Ugyanígy nem állapítható meg az sem, hogy a legfőbb ügyész, és rajta keresztül az ügyészség felé valamely más szerv, vagy közzéjáró tisztséget betöltő személy (így pl. az Országgyűlés) irányítási jogosítványokkal rendelkezne.

Az ügyészség és a legfőbb ügyész feladatának ellátása során csak az Alkotmányra és más jogszabályokra kell, hogy tekintettel legyen; más szervnek vagy közzéjáró méltóságnak nincs alárendelve, tevékenységét nem más szerv általános irányítása alatt végzi, az ügyészeknek utasítást csak a felettes ügyész, illetve a legfőbb ügyész adhat, míg a legfőbb ügyész nem utasítható.

Az ügyészség és a legfőbb ügyész független, tevékenysége, eljárása során kizárólag az Alkotmánynak és más jogszabályoknak van alárendelve, nincs másik olyan szerv, amely felügyeleti, ellenőrzési, irányítási vagy utasítási jogot gyakorolhatna felette. Az, hogy a konkrét ügyben rendelkezésére álló tényeket, adatokat stb. az ügyész milyen módon értékeli,

abból milyen következtetéseket von le, az ügyész szabad mérlegelési jogkörébe és szakmai felelősségébe tartozik.

A III. rendű alperes cikkében nemcsak azt sugallja, hogy véleménye szerint a legfőbb ügyész hivatása szabályait megszegve valamely politikai párthoz kötődik, hanem ezt tényként állítja. Kinyilatkoztatja a hivatalban lévő legfőbb ügyésztől, hogy szakmai tevékenysége során nem a reá vonatkozó jogszabályok alapján jár el, hanem politikai megrendeléseket teljesít.

2. A sérelmezett közlés értelmezése

Álláspontunk szerint a szerző kijelentése olyan közlés, mely a törvényesség biztosítására hivatott ügyészséggel és a legfőbb ügyésszel kapcsolatban valótlan és indokolatlanul sértő. Az ügyészségnek, valamint vezetőjének és irányítójának politikai befolyásoltsággal való összefüggésbe hozása hamis látszat keltésére alkalmas, mely hátrányosan befolyásolja az ügyészi szervezet és a legfőbb ügyész társadalmi értékelését, alkalmas velük szemben a bizalom megingatására és tekintélyük csorbítására.

Annak állítása, hogy az I. rendű felperes első számú vezetője „hivatalát nem pártatlan közszolgaként, hanem megbízója kiszolgálójaként tölti be”, nemcsak messze meghaladja az alperesek által is említett tűrési kötelezettséget, sértve ezzel a II. rendű felperes személyhez fűződő jogát, hanem súlyosan sérti az I. rendű felperes jogi személy jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát is.

Továbbra is fenntartjuk, hogy álláspontunk szerint nem vitatható a felperesek tekintetében a jogsértés, hiszen annak állításával, hogy az a szervezet, amelynek gondoskodni kell az állampolgárok jogainak védelméről, az alkotmányos rend, az ország biztonságát és függetlenségét sértő, vagy veszélyeztető minden cselekmény következetes üldözéséről, olyan vezető irányítása alatt áll, aki politikai megrendeléseket teljesít „megbízója” felé, kimeríti a jóhírnév polgári jogi védelem alatt álló megsértését. Mindkét felperes tevékenysége tekintetében hamis látszat keltésére alkalmas, mely hátrányosan befolyásolja a felperesek társadalmi megítélését, alkalmas velük szemben a bizalom megingatására, tekintélyük csorbítására.

3. A strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata

Az alperesek által ügyszám nélkül közölt, részletesebben elemzett döntések fordítása folyamatban van, tartalmuk értékelését követően a szükségeshez képest teszünk nyilatkozatot a tárgyaláson.

4. A sérelmezett értékítélet, vélemény megalapozottsága

Az alperesek által említett időszakot érintően, a felsorolt ügyek és a csatolt iratban foglalt felvetések körében több, a felperesek pernyertességével zárult per volt folyamatban, melynek adatai, ítéletei minden tekintetben cáfolják az alperesek előadását.

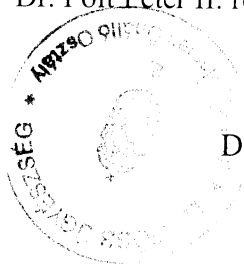
Kérem ezért, hogy a tisztelt Bíróság sziveskedjen beszerezni a Fővárosi Bíróság 19.P.630.634/2003. számú (Fővárosi Ítéletábla Pf.20.550/2004), a 19.P.631.478/2003. számú (Fővárosi Ítéletábla 2.Pf.20.649/2004) ügyének iratait, valamint Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyészsége I.r. felperesnek és dr. Polt Péter II.r. felperesnek – dr. Kende Péter I.r. alperes és a Hibiszkusz Könyvkiadó Kft. II.r. alperes személyiségi jog megsértése iránti perében a Pest

Megyei Bíróság 2008. december 15-én meghozott 12.P.21.121/2006/61. sorszámú, valamint a Fővárosi Ítéltábla a 2009. május 28-án meghozott 2.Pf.20.872/2009/3. sorszámú határozatait. Kérem, hogy az alperesek állításaival szemben a jogerős marasztaló ítéletekben foglaltakat szíveskedjen elfogadni ítélezése alapjául.

Előkészítő iratokat közvetlenül megküldöm alperesi képviselő részére.
A tárgyalások megtartását, esetleges távollétünkben magunk is kérjük.

Budapest, 2011. december 6.

Tisztelettel,
a Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyészsége I. rendű és
Dr. Polt Péter II. rendű felperesek képviseletében:

Dr. Timár Anikó